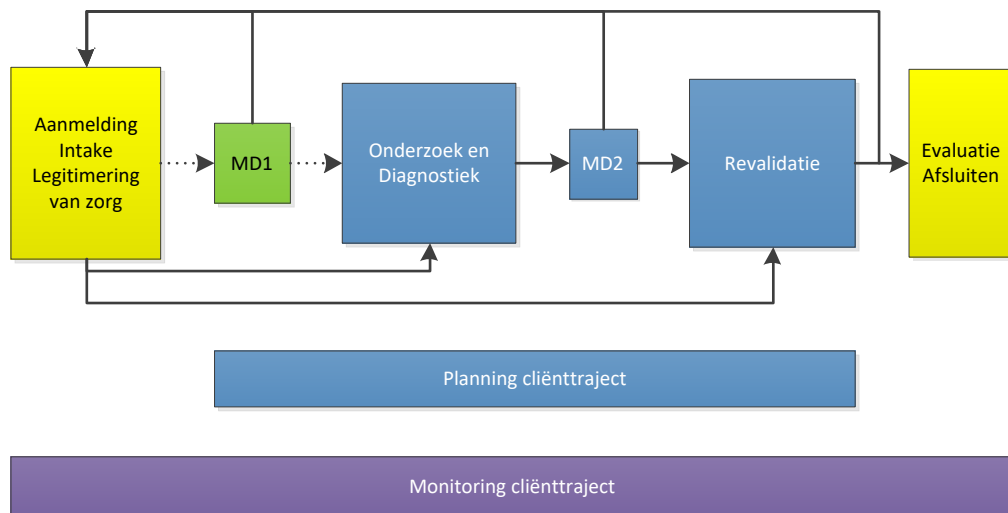

Kwaliteitskader Revalidatiemodel VIVIS

1. Revalidatie model

De sector werkt met onderstaand revalidatiemodel.

Revalidatiemodel

2. ICF en visuele revalidatie

De 'International Classification of Functioning, Disability and Health' (ICF) is een referentieclassificatie van de WHO. De ICF is een ordeningsmodel en begrippenstelsel waarmee het functioneren van cliënten inzichtelijk kan worden gemaakt. Het is een model dat het vraaggericht werken bevordert. Het revalidatiemodel maakt gebruik van het ICF.

Perspectieven en begrippen uit de ICF

De ICF biedt een standaardtaal en een schema voor de beschrijving van het menselijk functioneren en alles wat daarmee verband houdt. Met de ICF wordt iemands functioneren beschreven vanuit drie verschillende perspectieven:

- **het perspectief van de mens als organisme**, als lichaam. Hoe goed functioneren de gewrichten, het hart en de bloedvaten, de hersenen, de ogen en oren en hoe is het psychisch functioneren?
- **het perspectief van het menselijk handelen**, welke activiteiten voert iemand zelf uit en welke zou hij zelf kunnen of willen uitvoeren.
- **het perspectief van participatie**, deelname aan het maatschappelijk leven. Kan iemand meedoen op alle levensterreinen zoals werk, gezin en hobby.

In het revalidatiemodel gaat het om de (hulp)vragen van de cliënt (in perspectief van gezondheidssituatie en functies) op activiteitsniveau. Deze worden beantwoord rekening houdend met externe en persoonlijke factoren. De doelstelling is te bereiken resultaten hebben altijd betrekking op het zelfstandig deelnemen aan het maatschappelijk leven.

Schema ICF

3. NOG richtlijnen

Het NOG (Nederlands Oogheelkundig Gezelschap) heeft richtlijnen ontwikkeld op basis waarvan (oog)artsen cliënten doorverwijzen voor revalidatie. Deze richtlijn "visusstoornissen, revalidatie en verwijzing" is eind 2011 herzien en vastgesteld door het NOG. In het revalidatiemodel is opgenomen dat alleen cliënten in 'behandeling' worden genomen die zijn verwezen door een medisch specialist op grond van de NOG richtlijn.

4. PAI systematiek (Participation Activity Inventory)

De PAI systematiek is een evidence based methodiek gebaseerd op ICF om hulpvraag/vragen van cliënt in kaart te brengen en revalidatieplannen op te baseren. De systematiek kent 3 onderdelen:

- vragenlijst ten behoeve van hulpvraag verduidelijking
- verfijnde vragenlijst om door cliënt te behalen resultaten (per ICF domein) te kunnen vaststellen
- evaluatie om het effect van de interventie te kunnen bepalen

De PAI systematiek voor volwassenen is in gebruik. Binnen het VU loopt een wetenschappelijk onderzoek naar een PAI for kids.

5. Productenboek

De sector beschikt over een productenboek gebaseerd cq geordend op basis van de ICF systematiek. De 'productieregistratie' is hierop ingericht.

6. Zorgprogramma's

In het kader van het ZG traject zijn door de sector zorgprogramma's ontwikkeld die door de instellingen worden gehanteerd. Onder regie van VWS loopt een ontwikkeltraject op basis waarvan toegewerkt wordt naar een model waarbij de zorg wordt bekostigd op basis van behandeltrajecten (= de te bekostigen prestaties). Voor de sector visueel wordt daarbij (op basis van input van de sector) onderscheid gemaakt in de volgende trajecten:

1. Onderzoek en Diagnostiek met een nadere onderverdeling:
 - Stoornisdiagnostiek
 - Functionele diagnostiek bij enkelvoudige hulpvragen
 - Functionele diagnostiek bij enkelvoudige hulpvragen van cliënten met bijkomende problematiek
 - Functionele diagnostiek bij complexe meervoudige hulpvragen

2. Hulpmiddelenadvies en instructie
 - Blinde of slechtziende cliënt met hulpvraag met betrekking tot onderzoek, advies en instructie (geavanceerde) hulpmiddelen op één of enkele van de ICF levensgebieden
3. revalidatie volwassenen met een nadere onderverdeling:
 - Revalidatie enkelvoudige hulpvragen
 - Revalidatie enkelvoudige hulpvragen uitgebreid
 - Revalidatie enkelvoudige hulpvragen intensief cliënten met bijkomende beperkingen
 - Revalidatie zeer intensief bij complexe meervoudige hulpvragen
4. revalidatie kinderen en jongeren met een nadere onderverdeling:
 - Differentiatie naar leeftijdscategorie
 - o 0-4 jaar
 - o 4-12 jaar
 - o 12-18 jaar
5. 5 Diagnostiek, consultatie en borging
 - Het in opdracht van een andere zorgaanbieder onderzoeken of bij cliënt(en) sprake is van een (bijkomende) visuele beperking en / of geven van advies over de impact aan de cliënt en op organisatieniveau.

7. ZG-behandeling vanuit Zvw aan cliënten die op basis van een ander grondslag in de WLz verblijven

Het zorginstituut heeft geduid wanneer ZG-behandeling aan cliënten die op basis van een andere grondslag in de WLz verblijven kan worden gegeven. Deze lijn wordt gehanteerd in de samenwerking met andere zorgaanbieders

8. Structurele meting cliënttevredenheid

- **Tevredenheidsmeting volwassenen**
Binnen de sector van instellingen voor visueel gehandicapten wordt gestructureerd de tevredenheid onder de volwassen cliënten gemeten. Bijgevoegd is het basisvragenformulier. De uitvoering en analyse van de meting is belegd bij Statifact. De zorgaanbieders ontvangen periodiek een rapportage
- **Tevredenheidsmeting zorgaanbieder waar in kader van Consultatie, diagnostiek en borging afspraken mee zijn gemaakt**
In 2016 is een tevredenheidsmetingen ontwikkeld voor de zorgaanbieders waar in kader van Onderzoek, borging en consultatie afspraken mee zijn gemaakt.

9. Deskundigheidseisen en branchecurriculum

De sector onderscheidt de volgende betrokken disciplines naar hun deskundigheid in drie categorieën:

- Zien: klinisch fysisch visueel systeem, oogarts, optometrist, orthoptist, technisch oogheelkundig assistent (toa), low vision specialist.
- Gedrag: GZ-psycholoog, neuropsycholoog, psycholoog, orthopedagoog, psychologische assistent, maatschappelijk werker.
- Vaardigheid: ergotherapeut, bewegingstherapeut, logopedist, creatief therapeut, braille/taaldocent, ontwikkelingsbegeleider.

Ten behoeve van de specifieke deskundigheid beschikt de sector over specifieke vakbekwaamheidsprogramma's.